# SPRAWOZDANIE

Z CZYNNOŚCI

# TOWARZYSTWA TATRZAŃSKIEGO

WRAZ Z ZAMKNIĘCIEM KASOWEM

ZA CZAS

OD 15 CZERWCA 1919 R. DO 15 CZERWCA 1920 R.

---

ROK ZAŁOŻENIA 1873

---

BIURA TOWARZYSTWA:

W Krakowie: ul. Ą. Potockiego 4; Telef. 1277;
W Zakopanem: Dworzec Tatrzański na Krupówkach; Telef. Nr. 39.

NAKŁADEM TOWARZYSTWA TATRZANSKIEGO
DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI W KRAKOWIE
1920

# SPRAWOZDANIE

**z czynności Towarzystwa Tatrzańskiego za czas od 15 czerwca 1919 do 15 czerwca 1920.**

---

W miarę jak postępuje rozwój i konsolidacja Rzeczypospolitej Polskiej, wzmacnia się i utrwala byt wszystkich instytucyj na obszarze ziem polskich, a więc i Towarzystwo Tatrzańskie po przejściu sześcioletniej burzy wojennej wraca powoli do normalnego życia, sposobiąc się do podjęcia nowej, szerszej i daleko sięgającej działalności. W pierwszym rzędzie odnosi się to rozwinięcia żywszej akcji w kierunku powstawania nowych Oddziałów Towarzystwa Tatrzańskiego po całej Polsce.

Obecnie — ściśle biorąc — mamy dwa tylko, prawdziwie czynne oddziały: jeden dawny, ale zawsze jeszcze niezbyt silny Czarnohorski w Kołomyi i drugi młody, od 2 lat zaledwie istniejący w stolicy państwa, w Warszawie. Oddział: »Beskid« w Nowym Sączu dość słabe tylko daje znaki życia, a oba dawne oddziały: Pieniński w Krościenku i Babiogórski w Żywcu zamarły podczas wojny i wszelkie próby ich ożywienia nie przyniosły — jak dotąd — pożądanego rezultatu. Wnioskować z tego należałoby, że małe miasta lub miasteczka, nawet tuż u stóp bardzo zwiedzanych pasm górskich leżące, nie są w stanie same utrzymać Oddziałów Tow. Tatrz., nie mając widocznie wśród sił miejscowych dosyć zdolności lub zapału do opanowania pewnego obszaru górskiego i do skutecznego tamże przeprowadzenia zadań i zamiarów Tow. Tatrzańskiego.

Widocznie zatem tylko większe miasta, chociażby nawet

od gór odległe — mogą posiadać potrzebny zapas sił inteligentnych, rozumiejących doniosłe cele Tow. Tatrz. — wraz z pewną techniką organizacji zrzeszeń i mogą wytwarzać żywotne istotnie oddziały, rokujące trwałą, pożyteczną i płodną działalność.

W tym też kierunku — rozszerzenia możności powstania nowych oddziałów – okazała się teraz potrzeba zmiany dotychczasowego statutu i Wydział — po obszernych debatach w łonie Komisji statutowej i pełnego Wydziału — przedkłada obecnie Walnemu Zgromadzeniu projekt nowego statutu, polegający główniе na zmianie paragr. 6., t. j. na skreśleniu dotychczasowych grup miejscowych i na rozwinięciu szerszej podstawy dla nowych oddziałów, o ile możności w jak największej liczbie t. j. wszędzie, gdzie tylko znajdzie się większa liczba gotowych do pracy członkówTow. Tatrz., chociażby i najdalej od samych pasm Tatr i Karpat, chociażby i na najdalszych kresach Państwa Polskiego.

Wszak par. 1 naszego dotychczasowego statutu mówiąc wyraźnie tylko o Tatrach i Karpatach, nie chciał wykluczać innych gór polskich; wszak polskimi są także góry Świętokrzyskie lub Miodobory i tak one, jak każde inne pasmo górskie w granicach Polski może wejść w obręb opieki i działalności Towarzystwa Tatrzańskiego, pielęgnującego wszelką turystykę górską.

Na taką więc reformę statutu kładziemy przedewszystkiem nacisk, nie dążąc jednak obecnie do decentralizacji głównego zarządu naszego Towarzystwa. Najpierw musi się ono należycie wzmocnić i utrwalić przez nowe oddziały — oby jak najliczniejsze — a dopiero później za lat kilka lub kilkanaście, można będzie myśleć o rozdzieleniu odpowiednim i praw i obowiązków poszczególnych ugrupowań t. j. oddziałów, w miarę zrobionych doświadczeń co do trwałości zapału wśród członków naszych w różnych dzielnicach Polski i w różnych warunkach ekonomicznych i społecznych.

Wypada zmienić także par. 11. statutu, normujący dotąd zbyt trwale wysokość rocznych wkładek, które — wobec rosnących niemal codziennie cen najwyklejszych przedmiotów — trzebaby corocznie podwyższać i pod tym względem proponujemy takie postanowienie statutu, któreby już samemu Wydziałowi — bez potrzeby uciekania się aż do Walnego Zgromadzenia — dozwoliło ustanawiać wysokość rocznej wkładki z początkiem każdego roku kalendarzowego. Proponujemy wreszcie także — wo-

bec coraz bardziej rosnących agend i prac Tow. Tatrz., wymagających nieraz wiele czasu i poświęcenia ze strony członków Wydziału — powiększenie liczby członków Wydziału poza członkami Prezydjum — z dotychczasowej liczby 15 na 18, przez co zyskalibyśmy więcej chętnych a tak bardzo potrzebnych pracowników w bezpośredniem spełnianiu zadań Tow. Tatrz.

Poza tą reformą statutową niezbędnem jest również już teraz wydatne i trwałe powiększenie budżetu Tow. Tatrz. Z każdym dniem rosną nasze prace i nasze wydatki i te ostatnie w tak nieproporcjonalnej, wprost zastraszającej mierze, że, mimo, iż Tow. Tatrz. dość jeszcze cało przetrwało sześcioletnią burzę wojenną, troska o równowagę budżetową dopiero teraz musi coraz częściej nawiedzać Wydział.

Z głęboką zatem wdzięcznością musimy tutaj uznać poparcie Minist. Robót Publicznych, które udzieliło Tow. Tatrz. na rok 1920 subwencję w kwocie 13.000 marek, dodając w piśmie z dnia 24 marca b. r. bardzo miły dla nas ustęp, iż »korzysta ze sposobności, aby wyrazić Towarzystwu Tatrzańskiemu uznanie za jego celową, wytrwałą i skuteczną pracę, prowadzoną od lat blisko pięćdziesięciu dla rozwoju i propagandy polskiej turystyki górskiej«.

Ostatnie nadto słowa tegoż pisma, iż »Wydział Tow. Tatrz. prowadząc je w raz obranym kierunku, może być pewnym wszelkiego poparcia ze strony Minist. Robót publicznych« dają nam nadzieję dalszych a nam tak potrzebnych subwencyj. Również dziękujemy bardzo Minist. Zdrowia, które wyasygnowało nam na rok 1920 subwencję 7.000 m., wypłaconą z końcem r. 1919 w kwocie 8.400 koron.

Szczególnie gorące podziękowanie z naszej strony należy się wreszcie Minist. Spraw Zagranicznych, które przyznało nam subwencję 18.620 kor. specjalnie na wydanie tegorocznego Pamiętnika poświęconego sprawom Spisza, Orawy i Czadeckiego Okręgu. Subwencja ta dopiero umożliwiła wydanie tego Pamiętnika, który nareszcie po tak długiem opóźnieniu skutkiem drukarskich strajków i innych licznych trudności przedkładamy teraz Szanownym Członkom jako zbiór wszystkich ważnych wiadomości odnośnie do tych podtatrzańskich krain górskich, które da Bóg — wkrótce już wejdą w obręb Państwa Polskiego.

Do uzupełnienia tego Pamiętnika i urozmaicenia jego treści przyczynił się też niemało członek Wydziału prof. Rouppert,

którego staraniom zawdzięcza końcowy rozdział Pamiętnika p. t. »Nie damy Spisza« swoje powstanie i który zebrał z różnych stron na wydanie tegoż rozdziału 5000 kor., kwotę wcieloną później w ogólny fundusz wydawniczy tegorocznego Pamiętnika. Tom ten Pamiętnika — podobnie jak podczas wojny — wydajemy zbiorowo za dwa lata: 1919 i 1920 i ten sposób wydawania co dwa lata, a nie corocznie, prawdopodobnie będzie musiał być zatrzymanym i nadal, o ile wogóle kolosalne koszta druku, dochodzące w obecnym Pamiętniku do 120.000 m. za 3.000 egzempl. dozwolą Towarz. Tatrz. ponowienie takiego wydatku w przyszłości.

Sprawa budowy schroniska nowego na Hali Gąsienicowej postępuje i rozwija się bardzo korzystnie. Nowy nasz stołeczny Oddział ujął ją w ręce i pod kierownictwem wicemarszałka Sejmu p. Osieckiego pragnie ją doprowadzić do celu osobno na to uzyskanymi środkami pieniężnymi, bez obciążania zbytniego stałego budżetu Tow. Tatrz. Trudności tylko pewne powstały przy wyborze odpowiedniego projektu na schronisko, co do którego Sekcja Ochrony Tatr T. T. w Zakopanem podniosła pewne zasadnicze zastrzeżenia. Komisja porozumiewawcza, która odbyła się w Warszawie dnia 26 kwietnia przy współudziale delegatów Tow. Tatrz. pp. Jana Czerwińskiego i Stanisława Porębskiego i delegatów Oddziału warszawskiego pp. St. Osieckiego, K. Drewnowskiego, J. Lande, K. Wernika, St. Makarczyka, J. Jaroszyńskiego, G. Kaleńskiego, St. Roguskiego i Z. Kalinowskiego — niestety wszakże bez udziału reprezentantów Sekcji Ochrony Tatr — doszła przecież do porozumienia co do projektu wypracowanego przez p. architekta Kalinowskiego i prace wstępne w kierunku urządzenia biura budowy tegoż schroniska w Zakopanem, podjęte zostały przez delegatów Oddziału warszawskiego pp. Jaroszyńskiego, Makarczyka i p. Osieckiego w pierwszych dniach czerwca na miejscu. Po ustaleniu miejsca dla schroniska mamy nadzieję, że roboty murarskie około tego schroniska rozpoczną się niebawem.

Schronisko nad Morskiem Okiem, gdy dotychczasowy dzierżawca p. Karpowicz ustąpił, wydzierżawiliśmy na rok 1920 za cenę 25.000 m. rocznego czynszu spółce złożonej z p. Jana Świdra wójta z Białego Dunajca i p. Stanisława Bieńkowskiego z Zakopanego.

Kontrakt dzierżawny zawarty na razie na jeden tylko rok,

obejmuje stare i nowe schronisko, łodzie oraz koncesję szynkowania i w przepisach kontraktowych położyliśmy główny nacisk na przyjmowanie turystów o skromniejszych zasobach finansowych, a przedewszystkiem na wszechstronne zabezpieczenie pierwszeństwa dla członków Tow. Tatrz. co do możności uzyskania noclegów.

Od dawnego dzierżawcy musieliśmy wszakże zakupić różne przez niego przez czas dzierżawy w nowem schronisku przeprowadzone adaptacje i inwestycje, jak przedewszystkiem urządzenie oświetlenia, oraz urządzenie wielkiego pieca kuchennego w cenie ogólnej 32.220 koron i wydatek ten, który musi być pokryty w najkrótszym czasie, zaciąży bardzo a bardzo na tegorocznym budżecie Tow. Tatrz.

Schroniskiem na Babiej Górze zawiadywał dalej — gdy Oddział Babiogórski dotąd jeszcze nie ożył — prof. Sosnowski i gdy naprawa pieca w tymże schronisku stała się teraz już nieuchronną i naglącą, Wydział przeznaczyć musiał na ten cel w r. b. kwotę 3000 marek. Niepomiernie też wzrosły nasze wydatki na ubezpieczenie budynków i schronisk od ognia. Wobec wielokrotnego zwiększenia się wartości każdego dzisiaj budynku i sprzętu, Wydział musiał podnieść wartość ubezpieczonych budynków i schronisk o 200% i wskutek tego roczna rata ubezpieczeniowa wynosi obecnie 8440 kor. 92 hal., co jest istotnie bardzo wielkim ciężarem w naszym skromnym zawsze budżecie.

Ulgą natomiast wielką była dla nas pomoc chętna i wydatna kompanji wysokogórskiej w Zakopanem w licznych i gruntownych naprawach naszych schronisk, które zniszczone złośliwą ręką włamywaczy, wymagały wielokrotnie gruntownej i wszechstronnej niemal odbudowy. Pp. Komendantowi tejże kompanji Ziętkiewiczowi i porucznikowi dr Świerzowi, członkowi Wydziału należy się więc tutaj osobne podziękowanie.

Biuro Towarzystwa w Krakowie (przez cały rok) i w Zakopanem (przez sezon letni) fungowały normalnie w r. 1919 przy pewnych zmianach personalnych i pomocy członka Wydziału prof. Sosnowskiego w sierpniu i wrześniu r. 1919 w Zakopanem. Wydatki na biuro w Krakowie i płace personalu biurowego, koszta najmu, opału i oświetlenia wzrosły w ciągu r. 1919 i pierwszej połowy r. 1920 niesłychanie i będą stanowić nadal jedną z największych pozycyj nowego budżetu. Tem trudniej też będzie nam myśleć o zorganizowaniu stałego całorocznego

biura w Zakopanem, które dotąd było pod bezinteresownem kierownictwem członka wydziału p. Wigilewa, a które wymaga przecież stałego płatnego personalu.

Prace nad założeniem »Alpinarjum« czyli ogrodu roślin wysokogórskich w Zakopanem, umieszczonego za zgodą Towarzystwa częściowo na gruncie Tow. Tatrz., położonym przy Dworcu Tatrzańskim, postąpiły w ciągu u. r. o tyle, że wybudowano jedną skałę wapienną przeznaczoną do hodowli roślin charakterystycznych dla części wapiennej Tatr. W najbliższym czasie zostanie gotowa część Alpinarjum otoczona płotem i będą zasadzone na niej rośliny. Ministerstwo Wyznań Rel. i Oświec. Publ. przyznało »Komitetowi organizacyjnemu Alpinarjum« na rok bieżący subwencję w kwocie 30.000 Marek, a Komisja Klimatyczna postanowiła oddawać stale pewien procent taks klimatycznych na cele Alpinarjum. Jest więc wszelka nadzieja, że instytucja »Alpinarjum«, do której powstania przyczyniło się w pierwszej linii nasze Towarzystwo, zacznie niebawem spełniać swe cele naukowe i popularyzacyjne, jakie sobie wytknęło.

Bardzo doniosłym dla wszystkich turystycznych, krajoznawczych i narciarskich towarzystw i związków w Polsce był zjazd ich delegatów, urządzony w Krakowie 11 i 12 października 1919 r. z inicjatywy Ministerstwa Robót Publicznych, które reprezentowane na zjeździe przez referenta głównego Dra Orłowicza, pragnęło poinformować się na tej drodze dokładnie o zadaniach, potrzebach i środkach wszelkich polskich turystycznych związków i zrzeszeń.

Zjazd ten, obok innych licznych uchwał, zaprojektował zawiązanie ogólnego »Polskiego Związku Towarzystw Turystycznych«, którego statut przez osobną Komisję, złożoną z delegatów Tow. Tatrz., Związku Turystycznego w Krakowie i Towarzystwa Krajoznawczego już został opracowany i rozważany jest teraz przez każde stowarzyszenie z osobna.

W stanie majątku Tow. Tatrz. nie nastąpiły w r. 1919 żadne ważniejsze zmiany i pod tym względem możemy odesłać do sprawozdania z r. 1918. Z wiedeńską Poczt. Kasą Oszczęd. zlikwidowaliśmy nareszcie dawny stosunek i cała uwięziona dotąd kwota 5.296 K. 26 hal. przeniesioną została już do warszawskiej Poczt. Kasy Oszcz. i przeniesioną będzie dalej do filji Krak. Banku krajowego na nasz rachunek bieżący. Zapomocą Warsz.

Poczt. Kasy Oszcz. ściągamy też od wielu członków zaległe wkładki z bardzo dobrym wogóle rezultatem.

Nasi delegaci w różnych miastach, a szczególnie w Warszawie, oddają nam również przez ściąganie wkładek członków miejscowych wielkie usługi i należy im się za to z naszej strony serdeczne podziękowanie. Mamy wszakże jeszcze ciągle tych delegatów o wiele za mało i pragnęlibyśmy ich liczbę co najmniej jeszcze podwoić albo potroić.

Fundusz obligowy, przeznaczony na umorzenie obligów wypuszczonych przez Tow. Tatrz. na budowę schroniska nad Morskiem Okiem, na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 14 czerwca 1903 r., wykazany w poprzedniem sprawozdaniu w kwocie 1003 K 13 hal. został zlikwidowany, gdyż według tekstu listów obligowych, obligi nie zgłoszone do wypłaty przed końcem r. 1918 przepadły na korzyść Tow. Tatrz. i cały ten fundusz w kwocie 924 K. 30 hal. przelany został na rachunek bieżący.

Dochody Tow. Tatrz. (wraz z pozostałością z r. 1918) wyniosły ogółem w r. 1919: 87.052 K. 40 hal., rozchody zaś 50.178 K. 6 hal., pozostałość kasowa wykazuje zatem 36.874 K. 34 hal. Z rokiem przyszłym będziemy prowadzić naszą książkowość już w markach.

Fundusze Tow. Tatrz. wykazują z dniem 15 czerwca 1920 r. stan następujący:

*A)* Fundusz żelazny, który wzrósł w r. 1919 o jedną wkładkę członka założyciela (400 K.) oraz o jedną wkładkę członka dożywotniego (100 K.) t. j. o kwotę 500 K. składa się:

| | | |
|---|---|---|
| *a)* z książeczki Kasy O. m. Krakowa nr. 108.683 | na K. | 3.000.— |
| *b)* udział Spółki Handl. w Zakopanem nr. 74 . | « « | 200.— |
| *c)* książeczki wkładk. Banku kraj. nr. 10.679 . | « « | 10.385.60 |
| *d)* » » » » nr. 16.909 . | « « | 2.760.— |
| Razem . . . . | | K. 16.345·60 |

*B)* Fundusz zapasowy, który wzrósł w r. 1919 z wpisowego nowych członków o kwotę 768 kor., wynosi obecnie, złożony na książeczkach wkładkowych Banku krajowego nr. 8.617 i 16.908 kwotę 4.155 K. 8 hal.

Razem więc wynoszą fundusze stałe Tow. Tatrz. 20.500 K. 68 h.

Ponadto podpisał Wydział na polską długoterminową Pożyczkę Odrodzenia kwotę 4.000 Marek używszy do tego 2.000 K.

im. wart. III austr. pożyczki wojennej oraz odpowiedniej kwoty z funduszu bieżącego.

Wreszcie znajdują się w rękach Tow. Tatrz. następujące depozyty:

*A)* Fundusz budowy kaplicy nad Morskiem Okiem:

| | | |
|---|---|---|
| *a)* książeczka wkł. Kasy O. m. Krak. nr. 140.766 | na K. | 1.344·63 |
| *b)* » udziałowa Spółki Handlowej w Zakopanem nr. 98 na . . . . . . . . . . . . . . | » | 200·— |
| Razem . . . | K | 1.544·63 |

*B)* Fundusz wzajemnej pomocy przewodników Tatrzańskich: książeczka wkładkowa Powiatowej Kasy Oszcz. w Krakowie nr. 40.652 na K 1.551 80 hal.

Wszystkie powyżej wymienione fundusze i depozyty są w przechowaniu krakowskiej filji Banku Krajowego, w której mamy od początku r. 1908 stały rachunek bieżący i za pośrednictwem której przeprowadzamy prawie wszystkie nasze wypłaty.

Na majątku Tow. Tatrz. cięży pożyczka Kasy Oszczędn. m. Krakowa w pierwotnej kwocie 30.000 K., z której ośmnaście rat amortyzacyjnych po 1.012 K. 50 h. już spłacone zostały. Obecnie reszta nie spłaconego kapitału wynosi 21.706 K. 19 h. Pożyczka umarzalna jest w 49 ratach półrocznych do r. 1934.

Z pożyczki drugiej zaciągniętej przez Tow. Tatrz. w r. 1908 w kwocie 50.000 w Kasie Oszcz. m. Krakowa, a spłacanej dotąd przez osobną subwencję Sejmu galicyjskiego, względnie Wydziału Krajowego — w ratach rocznych po 2.500 K., spłacona już została kwota kapitału 4.552 K. h., cała zaś pożyczka spłaconą ma być do r. 1956.

Oto sprawozdanie z r. 1919, w którem obok wielu jasnych mieliśmy także i bolesne chwile.

Z szeregu naszych członków ponieśliśmy liczne straty przez śmierć, a już szczególnie bolesnym był niespodziewany zgon ś. p. prof. Władysława Kulczyńskiego, do niedawna jeszcze niestrudzonego II wiceprezesa i członka honorowego Tow. Tatrz., który przez długie lata był jednym z najgłówniejszych filarów i pracowników Tow. Tatrz. Wspomnienie pozgonne z pod pióra prof. Króla omawia w tegorocznym Pamiętniku obszernie zasługi ś. p. Kulczyńskiego położone dla Tow. Tatrz., a wizerunek jego będzie dla nas wszystkich cenną po Zmarłym pamiątką.

Chwilowy uszczerbek w pracy musiał ponieść także Wydział przez zajęcie niektórych jego członków w Głównym Komitecie Spisko-Orawskim w Nowym Targu, gdzie — obok pierwotnego Narodowego Komitetu dla Obrony Spisza, Orawy i Czadeckiego Okręgu w Krakowie — skupiła się teraz główna, bardzo wielostronna i intensywna praca około plebiscytu na Spiszu i Orawie. Tam t. j. w Nowym Targu wrzała i wrze dalej gorączkowa praca około zdobycia drogą głosowania tych dziedzin polskich dla Państwa Polskiego, a całe Tow. Tatrz. musiało i musi dalej w tej pracy współdziałać aż do uzyskania w zupełności południowo-wschodnich i południowo-zachodnich stoków tatrzańskich wraz z całą doliną Popradu.

Praca ta dla wszystkich czynników działających z polskiej strony jest niesłychanie ciężką i mozolną, ale mimo wszystko mamy nadzieję, że sprawiedliwość dziejowa połączy nareszcie te krainy z Polską i że północne części Spisza, Orawy i Czadeckiego Okręgu, staną się wkrótce już dla ludności Rzeczypospolitej Polskiej rezerwoarem prawdziwym słońca i zdrowia.

*Wydział.*

# ZAMKNIĘCIE

**Przychody.** **Tow. Tatrzańskiego w Krakowie**

| | | K | h |
|---|---|---|---|
| I. | Reszta kasowa z r. 1918 . . . . . . . . | 18660 | 51 |
| II. | Wpisowe członków . . . . . . . . . . . | 768 | — |
| III. | Wkładki » wprost . . . . . . . . | 6817 | 90 |
| IV. | » » przez delegatów . . . | 4831 | 30 |
| V. | » » założyciela . . . . . . | 400 | — |
| VI. | » » dożywotniego . . . . . | 100 | — |
| VII. | Dochód ze schroniska nad M. Okiem . . . | 6000 | — |
| VIII. | » z innych schronisk . . . . . . . | 500 | — |
| IX. | » » Dworca w Zakopanem . . . . | 300 | — |
| X. | » » Dobudowy szkoły . . . . . . . | 1500 | — |
| XI. | » » łodzi na M. Oku . . . . . . . | 5806 | — |
| XII. | Subwencja Minist. spraw zagr. na wydanie Pamiętnika w. r. 1920 . . . . | 18620 | — |
| XIII. | » Minist. Zdrowia publ. . . . . . | 8400 | — |
| XIV. | Różne:<br>1. Za odznaki K. 1500·—<br>2. » publikacje » 1165·—<br>3. z wycieczek » 3619·—<br>4. Drobne » 43·50 | 6327 | 50 |
| XV. | Reszta z pożyczki na bud. schroniska nad M. Okiem . . . . . . . . . . . . . . | 6621 | 58 |
| XVI. | Z fund. obligowego . . . . . . . . . . | 1003 | 13 |
| XVII. | Procenta od lokacji gotówki . . . . . . . | 130 | 14 |
| XVIII. | » » fund. żel. i zapas. . . . . . . | 266 | 34 |
| | | 87052 | 40 |



# KASOWE

**za rok administracyjny 1919.** **Rozchody.**

| | | K | h |
|---|---|---|---|
| I. | Roboty w Tatrach:<br>1. Utrzymanie schronisk i altan . . . . . . . . . . . K 15.720·38<br>2. Roboty w górach . . . . . » 432 20<br>3. Straż górska . . . . . . . . » 400·— | 16552 | 58 |
| II. | Utrzymanie biura w Zakopanem:<br>1. Płaca funk. i służby . . . K 910·—<br>2. Opał, światło, telefon i drobne » 492·40 | 1402 | 40 |
| III. | Utrzymanie biura w Krakowie:<br>1. Czynsz z lokalu . . . . . K 1.575·—<br>2. Płaca funk. i służby . . . » 2.668·—<br>3. Drobne biur. portor., opał, światło, telefon i wydatki administr. K 9.086·42 | 13329 | 42 |
| IV. | Druk Pamiętnika z r. 1918 . . . . . . | 147 | 50 |
| V. | Cele naukowe . . . . . . . . . . . . | 580 | — |
| VI. | Do rozporządzenia Wydziału . . . . . | 200 | — |
| VII. | Podatki i ekwiwalent . . . . . . . . | 1549 | 17 |
| VIII. | Asekuracja . . . . . . . . . . . . . | 2664 | 11 |
| IX. | Utrzymanie Dworca w Zakopanem . . | 101 | — |
| X. | Zaliczka na zakupno inwentarza w schron. nad M. Okiem . . . . . . | 2006 | — |
| XI. | Raty amort. Kasie Oszcz. m. Krakowa | 5696 | 68 |
| XII. | Subwencja na odrestaur. schroniska na Babiej Górze . . . . . . . . . . . | 500 | — |
| XIII. | Subwencja Sekcji Narc. T. T. . . . . | 1000 | — |
| XIV. | » Stacji meteorologicznej . . | 200 | — |
| XV. | Różne: . . . . . . . . . . . . . . . .<br>1. Za odznaki . . . . . . . . K 1.006·—<br>2. Koszta wycieczek . . . . . » 1.975·20 | 2981 | 20 |
| XVI. | Wpisowe członków do fund. zapasowego | 768 | — |
| XVII. | Wkładka członka zakład. . . K 400·—<br>» » dożywotn. » 100·—<br>do fund. żelaznego . . . . » 500·— | 500 | — |
| | Reszta kasowa . . . . . . . . . . . | 36874 | 34 |
| | | 87052 | 40 |

Sprawdzono przez Komisję Kontrolującą dnia 24 czerwca 1920 r.

*Wacław Anczyc* *Jan Armółowicz* *Dr. Faustyn Jakubowski*

## SKŁAD WYDZIAŁU TOWARZYSTWA TATRZAŃSKIEGO

**według stanu w dniu 1 lipca 1920 r.**

(biuro: ul. A. Potockiego 4, telefon nr. 1277).

Prezes: Dr. Szajnocha Władysław, prof. Uniw. Jagiell., człon. Akad. Um. (1920—1922).
I. Wiceprezes: Dr. Koy Michał, prezes Izby adwokackiej (1918—1920).
II. Wiceprezes: Dr. Goetel Walery, prof. Akad. Górniczej (1920—1922).
III. Wiceprezes: Dr. Lardemer Adam, st. radca prok. skarbu (1920—1921).

Członkowie.

Białkowski Mieczysław, st. komisarz magistr. m. Krakowa (1918—1920).
Dr. Diehl Józef, adwokat w Nowym Targu (1918—1920).
Dorawski Józef, naczelnik rachunk. w Kasie Oszcz. m. Krakowa (1920—1922).
Janikowski Teofil, rachmistrz Izby Obrach. m. Krakowa (1918—1920).
Krawczyk Stanisław, inspektor wodoc. miasta Krakowa (1919—1921).
Krawczyński Marjan, architekt w Zakopanem (1920).
Król Ignacy, prof. gimn. (1920—1922).
Dr. Łaba Włodzimierz, sekretarz sądu (1920—1922).
Dr. Nowicki Jan, st. radca Magistratu (1920—1922).
Dr. Piotrowski Kazimierz, lekarz (1919—1921).
Porębski Stanisław, kupiec (1919—1921).
Porębski Stefan, kupiec (1920—1922).
Dr. Rouppert Kazimierz, prof. Uniw. Jagiell. (1929—1922).
Sosnowski Kazimierz, prof. Akad. handlowej (1919—1921).
Stecki Konstanty, prof. gimn. w Zakopanem (1920—2921).
Dr. Swierz Mieczysław, podpor. wojsk polskich w Zakopanem (1919—1921).
Dr. Szafer Władysław, prof. Uniw. Jagiell. (1919—1921).
Wigilew Borys, przyrodnik w Zakopanem (1919—1921).

Sekretarz: Porębski Stanisław.
Zastępca sekretarza: Dr. Piotrowski.
Skarbnik: Janikowski Teofil.
Zastępca skarbnika: Dorawski Józef.
Bibliotekarz: Dr. Łaba Włodzimierz.
Zastępca bibliotekarza: prof. Sosnowski.

Reprezentanci Oddziałów i Sekcyj (1918—1920).

Oddział Babiogórski: prof. Sosnowski.
» Beskid: prof. Sosnowski.
» Czarnohorski: L. Markiewicz.
» Warszawski. — — —
Sekcya Turystyczna: Dr. Swierz.
» Narciarska — — —
» Ludoznawcza: Pawlikowski Jan.
« Ochrony Tatr: Dr. Kuźniar Wiktor.

Komisya administr. skarbowa: Dr. Diehl, Dorawski, Dr. Goetel, Janikowski, Dr. Koy, Dr. Lardemer, Dr. Łaba, Dr. Nowicki, Porębski Stanisław, Dr. Szajnocha.

Komisya techniczna: inż. Afanasowicz, kom. Białkowski, Dr. Goetel, inż. Krawczyk, archit. Krawczyński, prof. Romanowski, Sosnowski, Wigilew.

Komisya dla robót w Tatrach i przewodnictwa: inż. Afanasowicz, kom. Białkowski, Dr. Goetel, Janikowski, prof. Król, Porębski Stanisław, Porębski Stefan, Sosnowski, Dr. Swierz, Wigilew.

Komisya redakcyjno-naukowa: Dr. Goetel, Król, Dr. Rouppert, Sosnowski, Dr. Szafer, Dr. Szajnocha, Dr. Swierz.

Komisya statutowa: Dr. Diehl, Dr. Goetel, Dr. Koy, Król, Dr. Lardemer, Dr. Łaba, Dr. Nowicki, Dr. Szajnocha,

Komisya kartograficzna: Dr. Goetel, prof. Król, Dr. Rouppert, Dr. Smoleński, Sosnowski, Dr. Swierz.

Komisya biblioteczna: Król, Dr. Łaba, Dr. Piotrowski, Dr. Rouppert, Dr. Szafer.

Delegaci Wydziału do komisyi klimatycznej: Dr. Diehl, prof. Stecki.

Komitet Wydziału w Zakopanem: Dr. Diehl, arch. Krawczyński, Prof. Stecki, Dr. Swierz, Wigilew.

Delegat Tow. Tatrz. w Wydziale szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem, Porębski Stefan.

Delegat Tow. Tatrz. w Wydziale Kraj. Związku turystycznego Dr. Nowicki.

Komisya kontrolująca: Radca Wacław Anczyc, Dyr. Banku Krajowego Jan Armółowicz, adwokat Dr. Faustyn Jakubowski.

Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia Towarzystwa Tatrzańskiego z dnia 26 czerwca 1920 wkładka członków zwyczajnych Tow. Tatrz. na rok bieżący (1920) wynosi odtąd 30 (trzydzieści) marek polskich.

---

Pamiętnik Tow. Tatrz. za rok 1919—1920 wyszły co dopiero i poświęcony w całości sprawom Spisza, Orawy i Czadeckiego Okręgu jest do nabycia w biurach Tow. Tatrz. (w Krakowie ul. A. Potockiego 4 i w Zakopanem, Dworzec Tatrzański na Krupówkach), dla członków Tow. Tatrz. po cenie 40 marek, dla nieczłonków zaś po cenie 100 marek.